

מ"ת 22789/04 - מדינת ישראל נגד וליד טאהא

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 21-04-22789 מדינת ישראל נ' טאהא(עוצר)
תיק חיזוני: 315583/2021

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
הمحكمة מדינת ישראל
נגד וליד טאהא (עוצר)
המשיב

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 21-04-2026.22765.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש בمزיד, תקיפת קטן וגרימת חבלה של ממש ואיומים.

בהתאם לכתב האישום (הגosh ביום 12.4.21), המשיב הנהו אחיהם של ס"יף טאהא, ושל מ"ט, ליד 26.5.04, ובנו של שאדי טאהא.

במועד הרלוונטי התגוררו המשיב, אביו ואחיו בבית בכפר כנא, כשהמשיב וס"יף עבדו יחדיו בעסק משפחתי לניקוי רכבים בכפר כנא.

נטען, כי ביום 1.4.21, בשעה 00:30, חזר המשיב לבית ופגש בס"יף. המשיב החל לצעוק על ס"יף בנוchorות בני משפחה נוספים, וזעם על צורת הדיבור של ס"יף כלפיו. בהמשך, החל המשיב להשתולל, שבר מאורר ותנור שהו בבית, ותקף את אחיו ס"יף בכך שהחל לדחוף אותו באמצעות ידיו, הכה אותו במכה לפניו, וזרק לעברו מאפרה אשר פגעה בפניו. בהמשך, ביקשו האב האח הקטין מ"ט למנוע מן המשיב להמשיך בתקיפתו את ס"יף, ובתגובה תקף המשיב את מ.ט. בדחיפה באמצעות ידיו, והקטין הוטח במסגרת המיטה ונפגע בראשו. בהמשך, הניף המשיב כסא ברזל, השליך אותו לעבר ס"יף, ופגע בגבו של אביו.

נטען, כי מעשי המשיב גרמו לאב, למ"ט, ולס"יף את החבלות שיפורטו בכתב האישום, וזאת כי גם המשיב נחבל כתוצאה מהtagנות ס"יף ומעורבות בני משפחה נוספים.

בהמשך, לאחר שהמשיב איים על בני המשפחה כי במידה מסוימת יפתח את העסק הוא ישבור אותו, פנו בני המשפחה לעזרת המשטרה. בשעה 23:00 לערך, הגיע כוח משטרתי, אשר כלל מספר שוטרים, אל

הבית. שוטרים ביקשו מן המשיב להתלוות אליהם לתחנת המשטרה. נטען, כי המשיב הכספי את השוטרים בכרכר שנייה להתחמק מהם, תוך שהלך לכיוון המטבח, ואיים כי יביא סיכון מהמטבח. המשיב אף אמר לשוטרים כי אינו רוצה ללכת, וכי אם יילך ושבור, ייחזר משוגע, ואם יגיע לתחנה ישגע אתبني משפחתו, ויחזר גם אם יכנס לעשרים שנים.

.2. יחד עם כתב האישום הוגש בקשה זו, לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

ראיותلقאה

.3. ב"כ המשיב טען כי קיימת חולשה בריאות, וכי בנויגוד למתוואר בכתב האישום, מדובר בסכסוך קל בין המשיב, שהנו צעריר שטרם מלאו לו 21 שנה, ולכן הוא "בגיר צעיר", לבין אחיו, שבו התערבו גם האב ואח נוסף. נטען שמדובר בתקיפות הדדיות בין שני האחים, וכי אחיו של המשיב סיף נשך את המשיב והותיר על גופו סימן נשיכה, וסימן חבלה נוספת. צוין בעניין זה כי גם האח סיף נחקר תחת זהירה, אך לא נתן הסבר הגיוני לפגיעות שעל גופו של המשיב, אלא רק בחקירהו השלישי, שבה לראשונה אישר כי נשך את המשיב, והסביר את השינוי שבגרסתו בכרך שחש לחץ ופחד. נטען כי קיימת חולשה בגרסת האח סיף, וכי חולשה זו מחזקת את גרסת המשיב, על אף שמדובר בתקיפה הדדית, אשר העצמה לרעת המשיב בכתב אישום בלתי אובייקטיבי. נטען כי החבלות שעל גופו של המשיב חמורות מלה שנגרמו לכאהו לסיף אחיו.

.4. ב"כ המבוקשת אישר כי אכן ננקטה אלימות גם כלפי המשיב מצד בני משפחה אחרים, לשם הגנה ובתגובה לאלימות, ואף הפנה לכך שכותב האישום מציין זאת במפורש. חרף האמור, נטען, אין בכרך לשוליך קיומן של ראיותلقאה. התובע הפנה להודעותיהם של בני המשפחה, לחבלות שעל גופו של האב, ולאיים הקשים שהמשיב השמיע, גם כশוטרים כבר היו בבית.

.5. עינתי אפוא בחומר הראות לאור טיעוני הצדדים, וממצאי כי מתקיים בסיס ראוי לאלימות המוחוסת למשיב, וכי לא מדובר באירוע זנית. כתב האישום מבוסס היבט על הראותلقאה. אנמק כתעת את מסקנתי -

.6. החקירה החלה מפנהה למועד המשטרתי, מיום 1/4/21 שעה 23.03, על אף שבחר תוקף את אביו ואחים שלו. במקום הגיע כוח משטרתי (ראה דוח פעולה של שרון אסלן המסומן "ו"), שמצא את המשיב בבית עם בני משפחה. המשיב התלהם וצעק כי אחיו הקטן לא נתן לו כבוד, הלא למטבח, איים לתפוס סיכון והודיע שלא יוכל לתחנה, אף התנגד פיזית לשוטרים, גם כשהודיעו לו כי ישמשו בטיזר אם ימשיך. המשיב הוכנע בטיזר והובא לחקירה.

- .7. התנהגו של המשיב מול השוטרים צולמה במצלמת גוף (דו"ח תובנות "יז"), והוקלטו אמרותיו כי אם יחוור "ישbor", וכי "יחזר משוגע". המשיב אמר גם כי תקף את אחיו הקטן סיף, ושהה "ענין רגיל", אך הכחיש מול השוטרים שתקף את אביו.
- .8. תועדו צילומי החבלות על גופו של האח סיף ועל גבו של האב שadi, ותועד חדר בבית בו רהיטים הפוכים.
- .9. בדו"ח נוסף, של השוטר עימאד פוארסה (כג') ציין כי השוטר קיבל שיחה טלפונית מקרוב משפחתו של אמ המשיב, אדם בשם פריד חמדן המשמש קב"ט המועצה, שביקש סיוע כי אם המשיב מסרה שבנה עצבני ותקף את בני משפחתו. השוטר פוארסה הגיע לבית יחד עם המודיע פריד חמדן שם פגשו במשיב ובאביו. המשיב מסר כי אחיו סיף לא נתן לו כבוד, ובהמשך, סירב לשתף פעולה עם המשטרה, כפי שציין לעיל, ואף הלק למטבח כדי להציג בסכין.
- .10. אביו של המשיב שadi מסר למשטרה בעת שהשוטרים היו בביתו, כי מאז יום קודם לפנות בוקר המשיב משירה אימה בבית, וכי הוא מבקש מהמשטרה לנקח את המשיב. האב מסר כי הוא חושד שהמשיב משתמש הטעמים, כי הוא עצבני, וכי נסיבות להרגיעו לא צולחים. לגבי האירוע, מסר האב כי המשיב ניסה לתקוף את סיף אחיו, וכי תקף אף את האב עצמו ואת הבן הנוסף חמודה, שניסו להרגיעו.
- בגרסה מאוחרת ומפורטת יותר, תיאר האב כי מיד עם כניסה של סיף לביתה, התנצל עליו המשיב, שהיא בבית עוד קודם, בדרישה לנוהג בו כבוד בן בכור. לטעתה האב, המשיב תקף את סיף, שנמנע מלענות, במקה בפנים ובהתחת חפצים, והשתולל בבית, שבר מאורירים ותנורים. מעודות האב עלתה תמונה ברורה לגבי התנהגות אלימה ושלוחת רון של המשיב, שהשתולל אליו ותקף את בני משפחתו חרף תחנונו האב אליו להפסיק. המשיב נרגע בשלב מסוים, לאחר שאביו הבטיח לו "שים כל מה שהוא רוצה" (הודעת שadi טאהא מיום 2/4/21 ש' 239), אך למחמת שב ואים כי אם אחיו לא ישחק את ידו ויבקש ממנו סליחה, הוא ישבור את העסק. רק בשלב זה התקשר האב שadi לקרוב המשפחה, ובהמשך נקרה המשטרה.
- .11. גם אמו של המשיב ופיקחה טאהא מסרה ביום 2/4/21 כי המשיב היה זה שתקף את סיף, ובהמשך את אביו (ש' 14), כי שבר את המיטות, וגרם לאב חבלה. בגרסה מאוחרת יותר, אישרה האם כי פניה לkrav משפחתה "אבו זaci" ובקשה ממנו סייע כי פחדה שיקראה בבית אסון בגלל המשיב (הודעתה מיום 5/4/21 ש' 23).
- .12. אותו ابو זaci, הנה דודה של ופיקה אמ המשיב, קאסם חמדן, המשמש כקב"ט מועצת כפר כנא. הלה מסר כי קיבל שיחת טלפון אחר, אחיו של שadi טאהא, על כך שהמשיב מונע מבני ביתו לצאת, וכי עוד מעט יקרה אסון. הקב"ט הגיע לבית המשפחה ביום המעצר בסמוך לשעה 20.00, וראה את אבי המשיב שוכב וסובל מכאבים בשל החבלה שנחבל מהמשיב. קאסם מסר כי אמו של המשיב הייתה מפוחדת ורועדת עת שיתפה אותו בפרטיו האירוע. למשך הגיעו שוטרים, וקאסם ניסה לברר עם המשיב

את עמדתו ולהרגיעו. המשיב מסר לקאסם כי הוא דורש כבוד כאח בכור, ובהמשך, התנגד לשוטרים, עד שאלה נאלצו להשתמש נגדו בטייזר.

.13. גם גרסת אחותו של המשיב שאדיה, גוללה התנהגות תוקפנית של המשיב כלפי בני ביתו, בהתאם לעובדות שנוסחו בכתב האישום, ולא התנהגות תוקפנית נגדית של אחרים כלפיו.

.14. אחיו של המשיב מhammad (חמודה), קטין ליד 2006, מסר שראה את שני אחיו, המשיב וסיף, רבים, וכי המשיב הכה את אביו ואף אותו כנסו השנאים להפריד.

.15. גרטתו של סיף נגבהה במספר הודיעות. סיף, הצעיר מהמשיב בשנתיים בערך, מסר כי השניים עובדים יחד בעסק לשטיפת רכבים, וכי קיימת ביניהם אי הסכמה לגבי תפקידו של המשיב. סיף מסר כי המשיב אינו נהג באופן מכובד בלקוחות. לדבריו, בשיחה מלפנות בוקר, תקף אותו המשיב בתגובה לפניו אלו, והחל לזרוק חפצים, ובהמשך תקף את אביהם שניסה להפריד. האירוע נפסק באותו שלב, ואולם בהמשך, כשסיף ישן בחדר, הכה אותו המשיב בגבו, אז גם את אביו שניסה להפריד. סיף מסר כי מדובר בתופעה חוזרת שבה המשיב תקף אותו.

.16. המשיב, בגרסתו הראשונה בלבד עיקבו (עדות "ז"), אישר כי בין לבון סיף יש מתיחות מסוימת סביבם בעסק, וטען כי סיף אינו פונה אליו בכבוד. בלבד האירוע, כך לטענת המשיב, הוא פנה לסיף בדרישה שייכבד אותו, והענין גלש לכך שני האחים דחפו אחד את השני. בהמשך, לדבריו, הלא סיף לישון בחדר. המשיב ראה את התמונה של החדר ההפוך, שהווצה לו בחקירהו, והסביר כי מדובר בתוצאה של הדחיפות ההדירות. המשיב הכחיש כי נגע באב המשפחה או באח הקטן, והכחיש שהתנגד לשוטרים או כי איים להתחמש בסיכון. בגרסה מאוחרת יותר, חזר ואמר כי היו דחיפות הדדיות, אשר במהלך נגרם נזק לחפצים. רק לאחר שהווצה לו תיעוד רפואי שלו עצמו, שתיעד סימן נשיכה בחזה, מסר המשיב כי אחיו סיף נשר אותו (חקירתו מיום 21/5/2015 ש' 55). המשיב שלל את הטענה כי התנגד למעצר וטען שפחד מהשוטרים, ולכן התנהג באופן סוער.

.17. סקירתו של חומר החקירה, שבמרכזו הודיעותיהם של בני משפחת המשיב - אחיו סיף, אביו, אמו, אחיו מhammad והחות שאדיה, וכן הודיעתו של הדוד קאסם חמדן, שהגיע לבית אחורי שנקרא לשיער מצוקתת של אם המשיב, מביא למסקנה כי האירוע המתמישך שהביא את בני המשפחה לקרוא לסייע מטרתי, היה רחוק מלהיות אירוע שלוי והודי של מריבות אחים.

.18. דוחות השוטרים והצילום בambilות הגוף משלימים את התמונה לגבי התנהגות תוקפנית, אלימה ופראעה של המשיב, ללא הדדיות או אלימות תורמת שיש לה משקל ממשי מפני בני המשפחה האחרים.

19. אמנם נכון כי המשיב גם נחבל, בסימן נשיכה בחזה ובחללה קלה באגדול, וכי האח סיף אישר, ולא מיד, כי הוא גרם את החבלה למשיב, ואולם אין בעניין זה להפחית מהקביעה כי התנהוגות האלימה והתקפנית הייתה של המשיב, וכי התנהוגות זו היא שהציתה את האירוע. המאשימה נתנה משקל נכון לכך שגם המשיב נחבל, משכינה עובדה זו בכתב האישום, שבו נכתב כי גם המשיב נחבל בגין האירוע.

20. כאמור, שלב המעצר איננו השלב בו נדרש, אף לא ניתן, לבצע קביעות מהימנות. בשלב זה, מצאתי כי גרסאותיהם של עדי התביעה נעדרות סימני אזהרה בדבר רצון להפללה או חוסר כנوت. לעומת זאת, דווקא גרסת המשיב ניכרת בסימנים של ניסיונות למזער את האירוע ואת חלקו בו, ואינה תואמת את יתר הגרסאות. בולט במיוחד בין התנהוגות של המשיב שתועדה במלמת גופו ובודחות, על התנהוגות פרועה של המשיב לעיני המשטרה, כולל איומים והתרסה פעליה, בין התיאור של המשיב את התנהוגתו, והתנהוגות שמקורה בפחד מהמשטרה.

מצאתי, לסיכום, כי חומר החקירה מבסס ראייתית לצורכי עובדות בכתב האישום, ללא כל קודם מהותי או חולשה ראייתית.

UILAT MEZAR

21. המחלוקת על קיומה שלUILAT MEZAR באה בהמשך ישיר למחלוקת לגבי ראיות. ב"כ המשיב טען כי מדובר בצעיר שרבע עם אחיו ובכך בלבד, וכי אין UILAH למשבר בגין התנהוגות זו, שאינה חמורה. צוין כי מדובר ב"בגיר צעיר" ללא כל עבר פלילי.

סבירוני כי משנקבע כי תМОנת כתב האישום נתמכת בראיות של ממש, כפי שתואר לעיל, הרי שנמצא כי מתקיים מסתכנות מצד המשיב. לא ניתן להתעלם מתוכן עדויותיהם של הורי המשיב, וממידת חוסר האונים שבגרסתם, על כך שהמשיב מתמיד בהשלטת אימה בבית, ועל כך שהנהוגות שלהם כפוי בינו משפחתו, בעיקר כלפי אחיו סיף, אבל לא רק כלפיו, הנה התנהוגות שניכרת באדנות ובדרשנות, ובהמשך גם בתקפנות ואלימות מילולית ופידית. האב מסר כי הוא חשוד שהמשיב משתמש בסמים, ודברים אלה חזקו גם בעדות האם, חרף נימתה המוגנתה כלפי בנה המשיב. המשיב אמן לא הוושם בעבירות סמים, אך יש לתת משקל לדברים אלה, שהובאו על ידי בני משפחה כסימן מדאי נוסף בתחוותיהם לגבי המשיב. התנהוגות שתוארה על ידי השוטרים והעד קאסם חמדאן, לגבי התנהוגות הפרועה של המשיב, ואימונו להתחמש בסיכון, מביאה למסקנה כי קמהUILAH מעוצר, שהנהוגות מצד המשיב כלפי בני משפחתו, ולא מן הנמנע גם כלפי אחרים, אם יקלע המשיב למחלוקת ואי הסכנות אחרות.

קיימת UILAT MEZAR, המחייבת לכל הפחות איתור חלופה נאותה.

- .23. המשיב הציע שתி החלופות מעצר חלופיות.
על פי האחת, ישנה המשיב בביתה של גב' שירן פרח בחיפה, ועל פי השנייה, ישנה בית סבתו בכפר כנא, בהשכחה של אחות אמו גב' תחריר סעידה.
ב"כ המשיב ביקש שלא לדוחות את ההחלטה לקבלת תסקירות מעצר, עניין המחייב דחיה ממושכת, וטען כי נתנו של המשיב מחייבים שחרור לאחת החלופות כבר כעת, במיוחד לאור תקופת הרמדאן.
- .24. לצערו, לא מצאתי כי די בכל אחת מהחלופות להתאים לעילת המעצר.
בכל אחת מההצעות החלופיות מדובר במשמרנית ייחידה, שהצעה לשאת בנTEL ההשכחה על המשיב, וזאת מבלתי שהוצע גורם סמכותי ומהימן די, שהיה בו להוות מחסום מספק לנוטרי המשיב, שהותיר רושם כי הוא צער שועל להתרפרץ באלים ולס肯 את סביבתו הקרובה.
גב' פרח, ציירה בת 32, המתגוררת בחיפה ומתופלת לבדה בשלושה ילדים, לא הותירה רושם מהימן מספק, ולא מסרה פרטים באופן אמין לגבי הרשותה בפלילים בשנת 2016, שאotta לא חשפה חרף שאלה בנושא העודה לא הותירה רושם סמכותי, ודעתו לא נעה בשאלת ملي' חובות של פיקוח, או של דיווח לגבי הפרה.
הדוודה, גב' סעידה, הותירה רושם בלתי מספק, כאשר מי שהגיעה לבית המשפט שלא ברצון כנה, ונותר לספק, שמא נאלצה להגיע לביקשת אחרים ולהציג עצמה למשימת ההשכחה על המשיב. מדובר בחלופה בכפר כנא, מקום בו אירע האירוע ובו מתגוררים המתלווננים. לא מצאתי את החלופה הולמת.
- .25. בטרם הקראת החלטה זו, הציע הסנגור החדש, עו"ד ח'ורי, חלופה אחרת וענין זה נבדק טרם נחתמה ההחלטה זו, כפי שפורסם בראש הפרוטוקול.

ניתנה היום, ט"ז אירן תשפ"א, 28 אפריל 2021, במעמד
הצדדים.